

Belén Santamaría, directora de la Biblioteca de Salt, 3 de març de 2013.

DAMIÀ BARDERA. EL VISITANT QUE NO DEIXA INDIFERENT

A les biblioteques, segons les estadístiques, en diem visitants a les persones que hi passen cada dia. Crec que aquesta paraula està molt ben trobada i que un visitant de biblioteques és aquella persona que entra a la biblioteca, independentment del que vingui a fer. Però això és una altre tema.

Vaig conèixer en Damià un estiu. Des de les nostres cadires de bibliotecàries, cada dia vivim històries *sense llegir*. Més ben dit, llegim la vida.

En Damià, un visitant que entrava casi cada tarda amb la seva ampolla d'aigua i llibres... El mirava i llegia la seva història. M'agradava observar-lo, sempre concentrat i llegint, sense parar de llegir. Llavors no sabia qui era. El cas és que no m'era indiferent.

Al cap d'un temps, vaig saber qui era gràcies a un altre visitant de biblioteques, un vell rondinaire.

L'altre dia llegia el pròleg d'un llibre en el qual, en Lluís Muntada deia sobre l'autora: *em consta que, abans de publicar, ha fet el que ha de fer el que qualsevol escriptor digne: llegir molt*. Jo, ho puc constatar.

I és clar, no podia ser d'un altra manera. A més de llegir, llegir, llegir..., escriu. I escriu d'una manera que no et deixa indiferent i et remou els sentiments. Reconec que hi ha alguns dels seus contes que m'han fet enfadar i tancar el llibre, apartar-lo una estona. Però hi tornes i continues llegint. No pots parar.

Ara ja no sé què m'agrada més, si llegir històries des de la meva cadira de bibliotecària o llegir en Damià i els seus homes del sac, la seva fauna animal, o alguns altres contes per llegir-los d'amagat.

Explico tot això perquè ara, aquests dies, he llegit literalment en Damià. Des del meu sofà de lectura, a casa, us recomano la lectura dels contes d'en Damià Bardera. No us deixaran indiferents.